

'Bloedband': eenvoud heeft grote charme

Zacht én gekarteld

Eenvoud heeft grote charme, zoals weer eens wordt aangetoond in 'Bloedband', de nieuwste muziektheaterproductie van de groep Orkater. Geen opzichtige technologische hoogstandjes om de burgerman paf te zetten, geen alles verpletterende regievondsten, geen wereldbestormende verhalen en gebeurtenissen. Maar wel een allerinnemendste en, in al haar bescheidenheid, sprankelende voorstelling.

Het zijn simpele, alledaagse uitgangspunten: een dementerende moeder die bij haar zoon intrekt, tegen diens wil; een vrouw van 46 die, voor het eerst, zwanger raakt en hartstochtelijk het kind wil, waar haar dwangmatig vreemdgaande man niks in ziet; een meisje en haar vader, die zich vanaf het moment van de verwekking nooit iets aan haar, noch aan haar moeder, gelegen heeft laten liggen.

Leopold Witte en Geert Lageveen, de schrijvers die eerder succesvol waren met producties als 'Conijn van Olland' en 'Gouden Eeuw', laten de verhaallijnen elkaar omzichtig naderen, raken en weer loslaten. 'Verhaallijn' klinkt trouwens al weer te scherp omkaderd, want 'Bloedband' bestaat uit glijdende scènes, aangenaam muzikaal met elkaar verbonden, die humorvol en zonder opdringerige zwaarigheid langs de kleinere verdrietjes en grotere pijnen van het leven bewegen.

Soms gaat er, niet ongebruikelijk, wat tekst verloren in de muziekklinken, maar al te

storend is het niet in deze verzorgde voorstelling waarin gekartelde observaties en een zachtmoedige sfeer harmonieus samengaan.

Peter Liefhebber

Theatergroep: Orkater; **voorstelling:** 'Bloedband'; **tekst:** Leopold Witte, Geert Lageveen; **regie:** Gijs de Lange; **spel:** o.a. Marisa van Eyle, Nadja Hüpscher, Leny Brederveld; **muziek:** Beppe Costa; **decor:** Tatyana van Walsum; **gezien:** De Veste, Delft; **info:** www.orkater.nl

■ 'Bloedband' beweegt zich humorvol langs kleinere verdrietjes en grotere pijnen in het leven.